

B door het jaar 14°

7 juli 2024

M. Assumpta

Eerste lezing (Ez 2,2-5)

Uit de Profeet Ezechiël

In de tijd dat het joodse volk God ontrouw was geworden, sprak de profeet Ezechiël:
“ De Heer heeft tot mij gesproken, Hij heeft zijn geest over mij uitgestort,
zodat ik het aandurfde overeind te komen.

En God sprak tot mij:

“Kind van de mensen,

Ik zend je naar het volk van Israël.

Het is een rebels volk, ze hebben zich tegen mij verzet.

Hun ouders hadden zich reeds van mij afgekeerd,

en ook zij hebben dat volgehouden tot op de huidige dag.

Hun blik is hard, en hun hart is van steen.

Jij moet naar hen toegaan en zeggen:

‘ De Heer God roept jullie op tot bekering.

En als ze nu luisteren of niet,

als ze opstandig blijven of niet:

ze zullen niet kunnen zeggen dat ik niemand heb gezonden

om hen op andere gedachten te brengen.”

Tweede lezing (2 Kor 12,7-10)

Uit de tweede brief van de apostel Paulus aan de christenen van Korinte

Zusters en broeders,

Ik heb veel last van een stekende pijn.

Het is alsof de duivel ermee gemoeid is om een doorn in mijn vlees te steken.

Tot driemaal toe heb ik de Heer gebeden

om die pijn weg te nemen.

Maar Hij antwoordde mij:

‘Wat je nodig hebt is mijn liefde en steun, meer niet.

Want kracht wordt juist in zwakheid zichtbaar.’

En daarom zal ik het liefst van alles roemen op mijn zwakheden,

zodat de kracht van Christus in mij zichtbaar wordt.

Ik tracht alle ellende, beledigingen en vervolgingen

in blijheid te aanvaarden.

Want juist als ik zwak ben, dan ben ik sterk.

Evangelie (Mc 6, 1-6)

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Marcus

Jezus ging naar de stad waar hij als kind had gewoond

en zijn leerlingen gingen met hem mee.

En toen het sabbat was ging hij naar de synagoge.

Daar trad hij op als leraar.
En allen die hem bezig hoorden, waren ondersteboven.
Ze zeiden: 'Waar heeft die dat vandaan?
Wat is dat voor wijsheid die hem gegeven is?
En wat voor machtige dingen gebeuren er door zijn handen!
Dat is toch de timmerman, de zoon van Maria,
en de broer van Jakobus en Joses en Juda en Simon?
En zijn zusters wonen toch hier bij ons?'
En ze stoorden zich aan hem.
Maar Jezus zei:
'Een profeet wordt overal naar waarde geschat,
alleen niet in zijn eigen streek
en bij zijn verwanten, in zijn familie.'
En op een paar zieken na
die hij de handen oplegde en genas,
kon hij daar geen enkel wonder doen.
Hij stond verbaasd over hun ongeloof.

Homilie

Z en B,

Eén zinnetje uit het evangelie wil ik vandaag naar voor halen, nl. 'hij kon daar geen enkel wonder doen'.

Een tijdje geleden in 'het moment' op woensdagnamiddag kwam in het gesprek de vraag naar boven: 'zouden de wonderen van Jezus, die in het evangelie beschreven worden, ook nu nog kunnen gebeuren?'

Ik antwoordde toen: het hangt er vanaf wat we onder wonderen verstaan. Als we dat opvatten als mirakels, dan weet ik het niet. Maar als we het begrijpen als 'wonderlijke dingen', dan kan dat zeker ook nu nog gebeuren.

En ik denk dat we daar inderdaad van mogen uitgaan.

De taal van de bijbel, en ook van de evangelies – dat hebben we ondertussen al wel geleerd – is een taal met dubbele bodem, een taal die we niet letterlijk moeten nemen, maar waar we moeten peilen naar de diepere betekenis ervan.

Toen de evangelisten bij het schrijven van hun evangelie wilden duidelijk maken dat Jezus een uitzonderlijk iemand was, die wonderlijke dingen deed, dan gebruikten ze daarvoor beelden en verhalen.

En zo doen wij toch ook?

Je moet maar eens luisteren naar de commentaren van sportwedstrijden.

Als ze het daar hebben over 'een renner die de van de berg naar beneden 'vliegt', of over het voetbalstadion dat bij een goal 'ontploft', of over een coach, die zijn ploeg 'in vuur en vlam' kan zetten, dan moeten we niet naar de lucht kijken, of de brandweer verwittigen. Er vliegt, of ontploft, of brandt niets.

Het is symbolische taal. Maar we begrijpen wel perfect wat ermee bedoeld wordt.

Zo ook als we over iemand zeggen: 'die is het zonnetje in huis', of 'zij schrok zich dood'. Iedereen weet dat dit niet letterlijk moet genomen worden.

En zo mogen we ook de wonderen uit het evangelie begrijpen.

Het gaat over: Jezus deed wonderlijke dingen.

Hij kwam bij iemand die grote tegenslagen te verwerken had en alle moed verloren was, die de kracht niet meer kon opbrengen om zich daarover te zetten.

Jezus zag hem, ging naast hem zitten, nam zijn hand vast, luisterde met heel zijn hart naar zijn verhaal, en sprak hem moed in. En het gaf die mens de kracht om weer vooruit te kunnen.

Een andere was zo ontmoedigd dat hij alle perspectief in het leven verloren was. En ook met hem had Jezus te doen, heel betrokken. En die zag het weer zitten.

En nog een andere had het moeilijk met zichzelf, en niemand begreep hem. Ze zegden: 'hij is door de duivel bezeten'. Jezus had een goed gesprek met hem, en dan ging die weer in zichzelf geloven.

Dat waren wonderlijke momenten.

En Marcus vertelt erover in zijn evangelie: hij spreekt van een lamme die weer kon lopen, en over een blinde die weer kon zien, en over een bezetene uit wie de duivel werd uitgedreven. Wonderlijke tussenkomsten van Jezus.

Maar in het evangelie daarnet hoorden we: 'hij kon daar geen enkel wonder doen.'

Hoe kan het dat die wonderlijke dingen daar in Nazareth niet konden?

Omdat Jezus ook ten volle mens was, en een mens kan maar iets voor anderen betekenen als hij zich zelf goed in zijn vel voelt.

Wat de mensen van het stadje waar hij is opgegroeid over hem zegden, moet hem diep geraakt hebben.

'Wie denkt hij wel dat hij is? Dat zoontje van die timmerman. En zijn familie, dat zijn geen hoogvliegers, simpele mensen. En dat hij het in zijn hoofd haalt om ons in de synagoge de les te spellen...'

Neen, daar kon Jezus niet de betrokkenheid opbrengen om de mensen nieuwe moed in te spreken, en vooruit te helpen.

Z en B,

zouden de wonderen van Jezus, die in het evangelie beschreven worden, ook nu nog kunnen gebeuren?

Met deze vraag ben ik deze homilie begonnen. En het antwoord is ja.

Ook op vandaag zijn mensen tot wonderlijke dingen in staat, ook wij.

We moeten alleen stoppen met mekaar altijd af te kraken, onszelf altijd boven de anderen te plaatsen.

Dat ontnemt alle zelfvertrouwen, dat doet mensen in hun schulp kruipen, dat verlamt hen, en ontnemt hen perspectief in het leven, en doodt het goede in hen.

Is dit niet de ziekte van onze tijd, zowel in ons omgaan met mekaar, als in de politiek en het maatschappelijk leven?

Zouden wij niet proberen het tij te keren?

Pierre Breyne

Wie wil reageren op deze homilie, kan dit doen via e-mail: pierre.breyne@outlook.com En daar krijg je een antwoord op.